

आर

त्रिकाखडशेभूरिप्रयोगौ च । (आरदृदेशोत्पन्ने,
त्रि । यथा महाभारते,—

“सीधोः पानं गुरुतल्पावमर्हो

भूखहत्या परविचापहारः ।

येषां धर्मस्तान् प्रति नाख्यधर्म-

आरदृगान् पञ्चनदान् धिगस्तु” ॥)

आरबिः, पुं, (आड् + ऋ + अचिच् ।) आवर्तः ।
तत्पर्यायः । कुजहृदकः २ । इति हारावली ।
पाकमारा जल इत्यादि भाषा ।

आरख्यपशुः, पुं, (आरख्ये भवः । आरख्य + अच् + स
चासौ पशुचेति कर्मधारयः ।) आरख्यजातपशुः ।
स च सप्तधा यथा । महिषः १ वानरः २ ऋक्षः
३ सरीसृपः ४ खरः ५ एभतः ६ मृगः ७ । इति
तिष्ठादितत्त्वे पैठीगसिः ।

आरख्यमुद्रा, स्त्री, (आरख्यमुद्रस्तेवाकारः पर्वे यस्याः ।
ततः स्त्री अच् ।) मुद्रपर्वी । मुगानी इति
भाषा । इति राजनिर्घण्टः ।

आरख्यराशिः, पुं, (आरख्ये भवः आरख्यः अत्र सिंह
एव स एव राशिः ।) सिंहराशिः । मकरप्रथ-
माङ्गः । मीनमेवदृष्टराशयः । इति दीपिका ।

आरतिः, स्त्री, (आट् + रम् + क्तिन् ।) विरतिः । नि-
वृत्तिः । इत्यमरः । (उपरमः, नीराजगम्) ।

आरनाकं, स्त्री, (आर्क्यति आड् + ऋ + अच् आरः ।
नच गन्धे ष्वनतीति षः नाकः । आरः नासो
गन्धो यस्य ।) काङ्गिकं । इति हेमचन्द्रः ।

“आरनाकान्तु गोधूमैरामैः स्यान्निस्तुधीकृतैः ।
पक्षैर्वा सन्धितैस्तप्तु सौवीरसदृशं गुणैः” ।
इति राजनिर्घण्टः ।

“नाच्चा हरिद्रा मङ्गिष्ठा कल्कैस्तैर्न विपाचयेत् ।
बहुगुणेनारनाचेन दाहश्रीतज्वरापहं” ॥ ० ॥
नाच्चादितैले ॥ * । इति वैद्यकचक्रपाणिग्रन्थः ॥

आरनाकं, स्त्री, (आरनाकम् एव स्त्री कः ।)
काङ्गिकं । इत्यमरः । काञ्जि इति भाषा ।

आरब्धं, त्रि, (आड् + रम् + क्तः ।) कृतारम्भं । आरम्भे
स्त्री । यथा,—

“आरब्धं मलमासात् प्राक् यत् कर्म न समापितं ।
आगते मलमासेऽपि तत् समाप्यं न संशयः” ।
इति मलमासतत्त्वं * । आरब्धकर्मण्यशौचा-
भावो यथा,—

“प्रतयञ्जविवाहेषु आङ्गे हेमेऽर्चने जपे ।
आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे तु सूतकं” ।
इति तिष्ठादितत्त्वं ।

आरम्भः, पुं, (आड् + रभि + अच् ।) प्रथमकृतिः ।
तत्पर्यायः । प्रक्रमः १ उपक्रमः २ अभ्यादानं ३
उद्गातः ४ आरम्भः ५ । इत्यमरः । अभ्यादानादि-
प्रथमारम्भमात्रे । प्रक्रमादिपञ्च आरम्भमात्रे
इत्येके । केचित्तु प्रक्रमादिद्वयं प्रथमारम्भे ।
अभ्यादानादित्रयं आरम्भमात्रे । इति बङ्गमिश्र-
मपि न साधु यतः प्रथमकृतितरेव आरम्भः तत्पूर्व-
द्वयं आरम्भे शेषत्रयं आरम्भे इत्याजः । इति
भरतः । त्वरा । उद्यमः । बधः । र्पः । इति मेदिनी ।
प्रस्तावना । इति त्रिकाखडशेषः । आद्यक्षतिः ।

आरा

यथा,—

“मीनादिस्थो रविर्येषामारम्भप्रथमक्षणे ।

भवेत्तेऽन्ते चान्द्रमासाच्चैत्राद्या दादश स्मृताः” ।

आरम्भप्रथमक्षणे आद्यक्षणाद्यसमये । इति मल-
सामतत्त्वं । पारिभाषिकारम्भो यथा,—

“आरम्भो वरुणं यजे सङ्कल्पो प्रतजापयोः ।

नान्दीआङ्गं विवाहादौ आङ्गे पाकपरिष्किया” ॥

इति तिष्ठादितत्त्वं । (यथा मेघदूते । ३० ।—

“ऋत्वारम्भे हर पशुपतेरार्द्रागागजिनेच्छाम्” ।

साहित्यदर्पणे । प्रमथपरिच्छेदे ।

“ग्रथ्यारम्भे निर्विज्ञेन प्रारिम्भितपरिसमाप्ति-
कामः” । रघुवंशे । १।१५ ।

“आगमैः सदृशारम्भ आरम्भसदृशोदयः” ॥)

आरावः, पुं, (आड् + व + अच् ।) शब्दः । इत्यमरः ।

(यथा रामायणे । “वानराञ्चकारारवं” ॥)

आरावी, स्त्री, आरवनामकस्त्रेच्छदेशीयभाषा । यथा,

“स्त्रेच्छास्त्रे मघा पूर्वा रेवती भरणीद्वये” ।

विशालाङ्गोत्तराषाढश्रुतभे पापवासरे ।

जम्बे स्थिरे सचक्रे च पारवीमारवीं पठेत्” ।

इति गणपतिमुहूर्तः ।

आरा, स्त्री, (आड् + ऋ + अच् + टाप् ।) चर्म-
भेदकास्त्रं । तत्पर्यायः । चर्मपनेदिका २ । इत्य-
मरः ।

“उद्यम्यारामयकायोत्थितस्य” । इति भाषः ।)

आरायं, स्त्री, (आरायाः अयं षष्ठीतत्त्वं) अर्द्धचन्द्रा-
द्यस्त्रमुलं ।

“अर्द्धचन्द्रखुरादिधारायं मुखमुच्यते” ।

“आरायन्तु मुखन्तेषां पुष्यपञ्चादिभेदतः” । इति
हजामुघः ।

आरात्, व्य, (आ राति । रा दाने बाङ्गलकादाति-
प्रत्ययः ।) टूरं । निकटः । इत्यमरः ।

(यथा, उत्तरचरिते ।

“मेघमालेव यथायमारादपि विभाव्यते” । इति

“तमर्च्यमारादभिवर्त्तमानम्” । इति रघौ २।१० ।

आरातिः, पुं, (आड् + रा + क्तिन् ।) आरातिः ।
शत्रुः । इति भरतः द्विरूपकोषश्च ।

आरात्रिकं, स्त्री, (आड् + रात्रि + कन् ।) नीराजन-
निमित्तदीपः । नीराजना । नीराजनपात्रश्च ।

आरति इति भाषा । तथाच हरिभक्तिविलासे ।

“ततश्च मूलमन्त्रेण दत्त्वा पुष्पाञ्जलित्रयं ।

महानीराजनं कुर्यात् महावाद्यजयस्रजेः ।

प्रज्वालयेत्तदर्थं च कर्पूरेण हृतेन वा ।

आरात्रिकं शुभे पात्रे विषमानेकवर्त्तिकं” ॥

अन्वयः ।

“आदौ चतुष्पादतले च विष्णो-

र्हौ नाभिदेशे मुखमखलैकं ।

सर्वेषु चाङ्गेष्वपि सप्तवारा-

गारात्रिकं भक्तजनस्तु कुर्यात्” ॥

आराधनं, स्त्री, (आड् + राध् + ल्युट् ।) साधनं ।
प्राप्तिः । तीर्षणं । इत्यमरः । पञ्चनं । इति मे-
दिनी । (यथा वैराग्यश्रुतके ढष्णादृषणे ५ ।

‘मन्त्राराधनतत्परेण मनसा नीताः श्मशाने निशाः’)

आरू

उत्तरचरिते । प्रथमाङ्के ।

“खेहं दयाञ्च सौख्यञ्च यदि वा जानकीमपि ।
आराधनाय लोकानां मुच्यते नास्ति मे यथा” ॥
कुमारसम्भवे १ । ५६ ।

“आराधनायास्य सखीसमेतां
समादिदेश प्रयतां तनुजाम्” ॥)

आराधना, स्त्री, (आड् + राध् + णिच् + युच् +
स्त्रीत्वात् टाप् ।) साधना । तत्पर्यायः । सेवा २
मक्तिः ३ परिचर्या ४ प्रसादना ५ मुमुक्षा ६
उपासितः ७ वरिवस्थाः ८ परिच्छिः ९ उपचारः
१० । इति हेमचन्द्रः ।

आरामः, पुं, (आरन्वतेऽत्र, आड् + रम् + आधा-
रे चञ् ।) उपवनं । इत्यमरः । वागान् इति भाषा ।
(यथा, मनुः,— ८ । २६२ । ८ । २६४ ।

“क्षेत्रकूपतडागागामारामस्य गृहस्य च” ।

“गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन्” ॥)

आरामश्रीतला, स्त्री, (आरामत्वात् श्रीतला षिग्धा ।)
सुगन्धिपत्रिविशेषः । वन्यार्थादिवर्गे लिखिता ।
तत्पर्यायः । आनन्दी २ श्रीतला ३ सुगन्धिनी ४
रामा ५ महानन्दा ६ गन्धाङ्गा ७ रामश्रीतला
८ । अस्या गुणाः । तिक्तत्वं । श्रीतलत्वं । पित्त-
हारित्वं । दाहशोथप्रशमनत्वं । विस्कोटप्रखरोप-
शान्त्यर्थः । इति राजनिर्घण्टः । (यथा वैद्यके ।

“आरामश्रीतला तिक्ता श्रीतला पित्तहारिणी” ॥)

आरालिकः, त्रि, (आरालं कुटिलं चरति इति ठक् ।)
रूपकारः । पाचकः । इत्यमरः ।

आरावः, पुं, (आड् + व + अच् ।) शब्दः । इत्यमरः ।
(यथा महाभारते ।

“आरावं माटवर्गस्य भृगुणां क्षत्रियैर्बधे” ।

“आरावः सुमहान्धासीत्” ।)

आरूः, पुं, (ऋ + उञ् ।) उक्तभेदः । कर्कटः । शृकरः ।
इति मेदिनी ।

आरूः, पुं, (ऋकृति अर्थते वा । ऋ + ऊ + णिच् ।)
पिङ्गलवर्णः । तद्दयुक्तं त्रि । इत्युच्चारिकोषः ।

आरूकं, स्त्री, (आरू + कन् ।) हिमाचले प्रविष्टौ-
वधीविशेषः । आड् इति भाषा । तत्पर्यायः ।
वीरसेनं २ वीरं ३ वीरारकं ४ । तत्पत्रपुष्पादि-
भेदतः चतुर्जातिः । तेषां गुणाः । मधुरत्वं । हि-
मत्वं । अर्शःप्रमेहगुल्माद्यदीपनाशित्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः । (यथा चरके ।

“अस्त्रं परबकं द्राक्षा वदर्याण्णारूकाणि च” ॥)

आरूफः, त्रि, (आड् + रूच् + कर्त्तृत् क्तः ।) जला-
रोहणः । उच्चादिर उपर चड़ा व्यक्ति इति
भाषा । यथा,—

“राम रामेति रामेति कूजन्तं मधुरारुचं ।
आरूफकविताशालं वन्दे वाल्मीकिभोक्ति” ॥

इति रामायणपाठस्य पूर्वपाद्यश्लोकः ।

(यथा स्मृतिः ।

“आरूफो नैष्ठिकं धर्मं यस्तु प्रचरते पुनः ।
प्रायश्चित्तं न प्रश्यामि येन सुथेत् स आत्महा” ॥

गीता ।

“योगारूफस्य तस्यैव श्रमः कारयमुच्यते” ॥)